

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De vulneribus crurium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

esse: quod in Christo verificatū fuisse, manifestè patet in sacra syndone.

Tertio subsiste hic paulisper anima pia, & amplectendo sacratissimos hosce pedes, contemplare quomodo acutis & crassis clavis ad crucem conclauati fuerint, & per hanc confixionem, vsque adeò lacerati & cruentati, vt formam suam prorsus amiserint. Ex quo facilè cognosces in Christo Domino tuo fuisse verificatum illud quod de S. Iob dicitur. *Percussit eum diabolus vulnere pessimo, à planta pedis, vsque ad verticem eius.* Et dum amoroso cum affectu sacros pedes consideras, contemplare simul animo compassiuo, dolorū Domini tui summam acerbiteratem. 3.

De vulneribus crurium.

Considera primò à plantis pedum vsq; ad lūbos, sacratissimas illas tibias siue crura, fuisse omnino liuida, & pelle nudata, à crudelissimis illis percussionibus, quas ab vtraq; parte ad columnam exceperant: quemadmodū rectè prophetauit Ieremias dicens. *Aedificauit in agro meo volēs demonstrare ipsum fuisse à percussoribus vndique cinctum, atque illos Christum sibi quasi in signum, in quod ictus suos collimarēt proposuisse, vt verificaretur illud quoq; quod S. Iob. in spiritu preuidit.* I. Vulnera tibiarum & coxendarum Domini.

T 4 Iob. 16.
quan-

quando ait. *Cōfregit me, & posuit me sibi quod
in signum.*

2. *Secundò* contemplare animā pia, quanti
cruciatu causa fuerint Christo, percussio-
nes & plagæ illæ crudelissimæ, in partibus
adeò neruosis & sensitiuis: quādoquidem
placuit diuinę suę clementię, illas, proprio
sanguine, velut totidem characteribus, in
sacra sindone inscriptas & exaratas relin-
quere, vt animæ fideles in earum notitiam
deuenirent.

3. *Tertiò* intuere, quomodo immanissimi
illi leones atque tortores, exercendo cru-
delitatem suam in tibias & coxendices do-
mini, diuinum illud templum, sacratissi-
mi corporis eius omnino diruissent, & co-
lumnas firmamenti confregissent, si in ip-
sorum fuisset potestate: quia cernuntur in
tibijs vulnera quædam & plagæ tam lon-
gæ & amplæ, vt propter ingentem sangui-
nis copiam, ex ijs scaturientem, sacrum il-
lud corpus ad summam quandam aridita-
tem & siccitatem deuenisse necessarium
fuerit, iuxta illud Dauidis Prophetæ: *Os
mea sicut cremium aruerunt.*

Psal. 101.

4.

Iob. 19.

Quartò considera, propter has plagas
verificatum quoque fuisse in Christo illud
S. Iob. *Destruxit me vndiq, & pereō, & quasi
auulsa arboris sustulit speciem meam:* quod
idem est ac si dixisset, quemadmodum &
radie

cibus arbores sustinentur, quæ illis eradicatis corruunt: ita quoque crura Domini, quæ totum corpus illius sustentabant, per plagas & percussiones crebras, ita fuerunt debilitata, vt sacrum corpus, quod est, vera vitæ arbor, radice priuatū esse, omnemque fortitudinem & formam perdidisse videretur.

Quintò considera, quemadmodum arbores vt eradicentur & euellantur radicitus, prius vndequaque circumfodiuntur: ita etiam tortores Christi, vt euerterent atque in nihilum redigerent tibiae eius, columnas nimirum & bases sacratissimi corporis, de quibus sapiens in Canticis Canticor. ait. *Crura eius columna marmorea, quæ fundata sunt super bases aureas:* circumquaque illas crebris percussionibus tam grauitè sauciarunt, vt etiamnum in sacra sindone, ea in corporis parte cernantur quædam vulnera instar fossarum, non absimilia ijs quæ in sacris martyribus scorpiones efficere soliti fuerunt.

De vulneribus lumborum Christi.

CONSIDERA primò, hanc plagam sacrorum Christi lumborum quæ maxima fuit, propter continuam flagellorum repercussionem, non fuisse vnicum duntaxat vulnus, sed quendam vulnerum

T 3 cumu-

I,
Vulnera
lumborum
Domini,